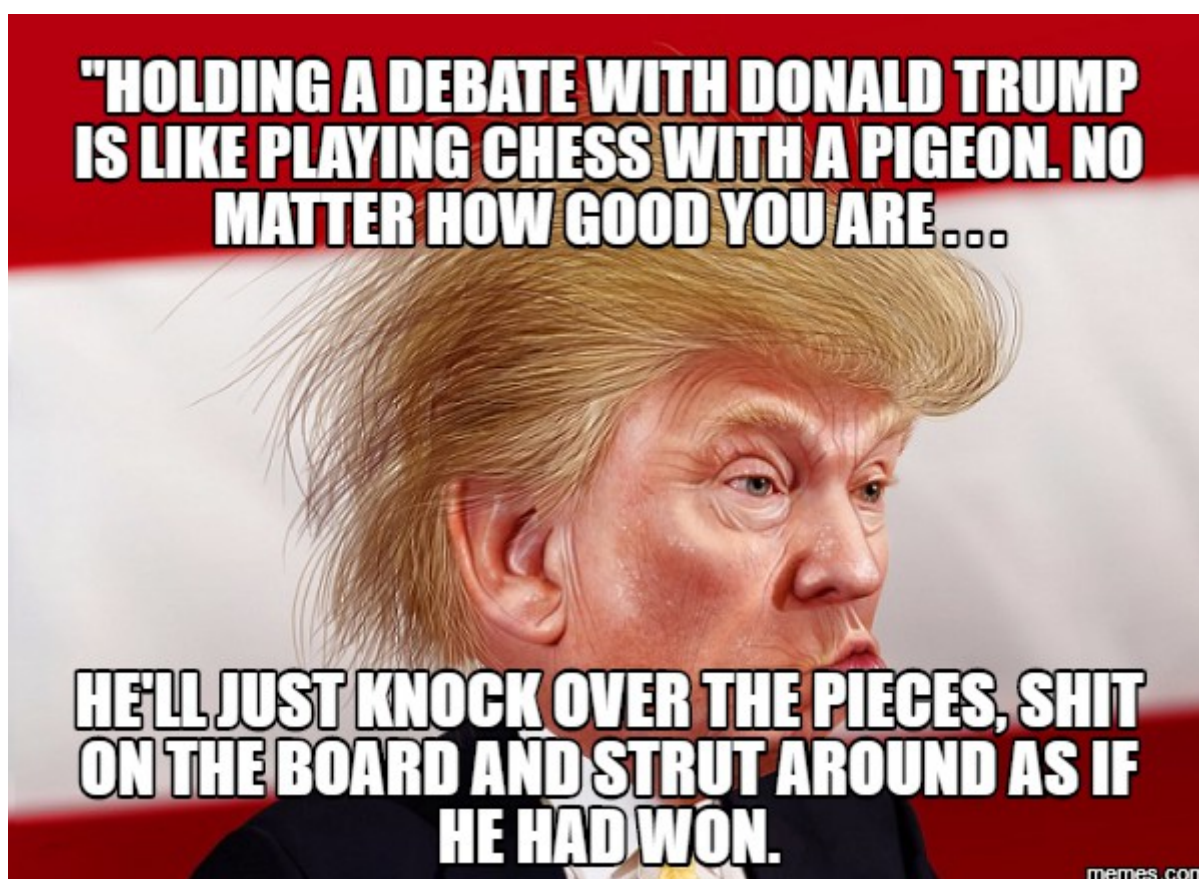

Twee voor de prijs van een

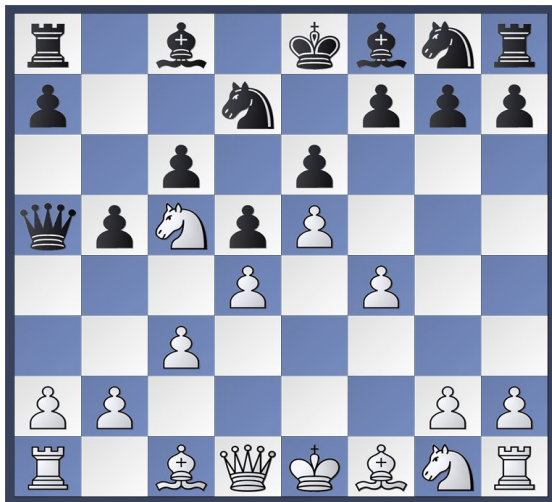
De wereld gaat ten onder, daar valt niets aan te doen. Dat de Amerikanen (van wie ik, op Fischer na, toch al nooit een hoge pet op heb gehad) zo achterlijk zijn om iemand als president te kiezen die voor zover mijn informatie strekt niet eens kan schaken, is tekenend voor de degeneratie van de mensheid.

Maar vóór de apocalyps d'r een eind aan maakt, kunnen we gelukkig nog een paar potjes schaken. En dat levert zo en af toe, ook in Waalwijkse kringen, opmerkelijke, spectaculaire en – vandaar dit verslag – memorabele partijen. Oké, zo memorabel als Dh6! van Carlsen zijn de zetten misschien niet (al bleef ook deze WK-match mijlenver achter bij dé moeder aller WK-matches, Spasski-Fischer, gespeeld in – hoe kan het anders - *de seventies*). Toch zijn ook dit seizoen de externe wedstrijden van Waalwijk (over team I of II hoeven we het niet meer te hebben: we zijn nu allemaal gelijk) een verslag waard. In het kader van achterstallig onderhoud zijn er twee in een gepropt.

1. Rochade – Waalwijk (5-11-2016)

Laat ik beginnen met de uitwedstrijd tegen Rochade. De Tilburgers zijn net gepromoveerd en op papier minder sterk dan wij, maar dat wil niet alles zeggen. Dat bleek al snel aan bord 7 waar Hans Sinnige het tegen Pierre Mulders opnam. Hans begon avontuurlijk, en dacht dat ie een schijnoffer kon brengen met Pa4-c5.

Helaas, na .. Pxc5 8. dxc5 (beter b4!) b4 wint zwart een pion, met prima stelling.

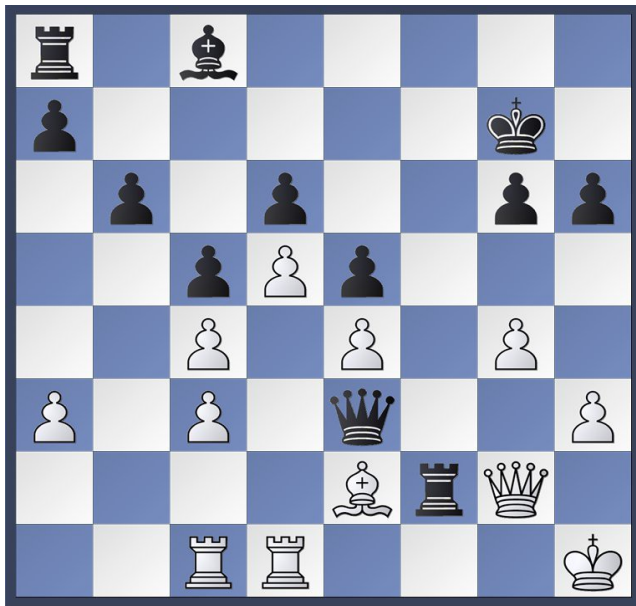
Op het tweede bord bood Jan Douwes tegen mij al snel remise aan, en daar voelde ik gezien de stelling wel wat voor. Maar ja, bord 7 stond er niet best voor ... En dus speelde ik door.

Intussen ging het op diverse borden (bij Sander, Edgar, Nico) richting remise. Robert raakte ergens een pion kwijt en stond beroerd.

En Joost? Die zette tegen Mark van Bijsterveld een partij uit de leerboeken op het bord. Mede geïnspireerd op Fischer's prachtige overwinning op Spasski in de 5e WK-matchpartij. We pakken de draad op na de 15e zet van wit:

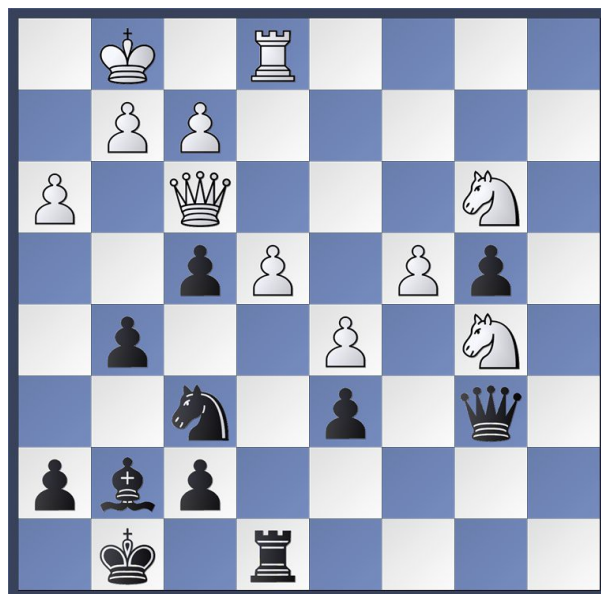
15...Pb3 16.Tb1 Pxc1 17.Tdxc1 Dd7 18.Ph2 g6 19.Df3 Ph5 20.Pg4 Kg7 21.Pe3 Pf4 stap voor stap komt zwart beter te staan 22.Lf1 Lc8 23.g4?[h4 houdt de strijd gaande] Dd8 24.Pg2 Pxc2 25.Dxc2 Dg5 26.Le2 f5! 27.f3? fxe4 28.fxe4 De3+ het is over en uit 29.Kh1 Tf2

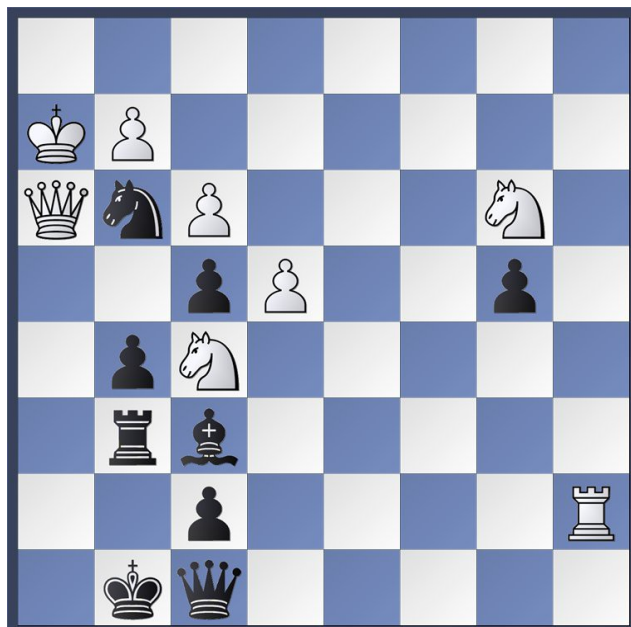
30.Lf1 Txg2 31.Lxg2 La6 0-1

Remco, normaal goed voor een punt, liet het liggen en verloor op tijd.

Kortom: het kwam neer op Hans S. en ondergetekende. Na 30 zetten stond bij mij de volgende stelling op bord:

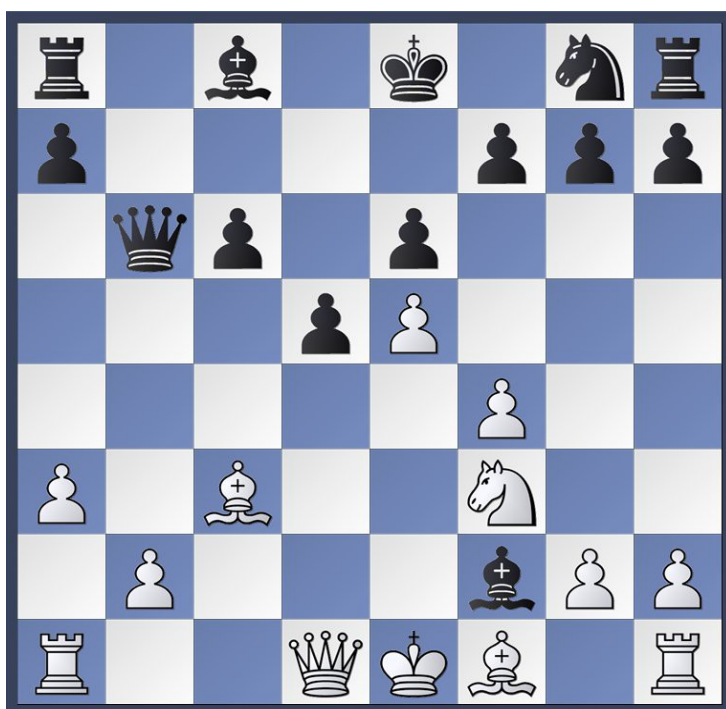

Volgens der alte Fritz is het hier 0.01 oftewel: hartstikke gelijk, en tijd om de stukken weer in de doos te doen. Maar ja, de plicht riep, en dus ging ik nog even door. Niet onterecht, want na 31...h6 32. P5d4? wint zwart een pion met ...Pxd5. Maar één zwaluw maakt nog geen zomer en dus ging het geschuif nog even door. Jan won de pion terug, maar het zwarte paard ging vervelend doen en nestelde het zich op g3. Na 45.Dh3 is dit de stelling:

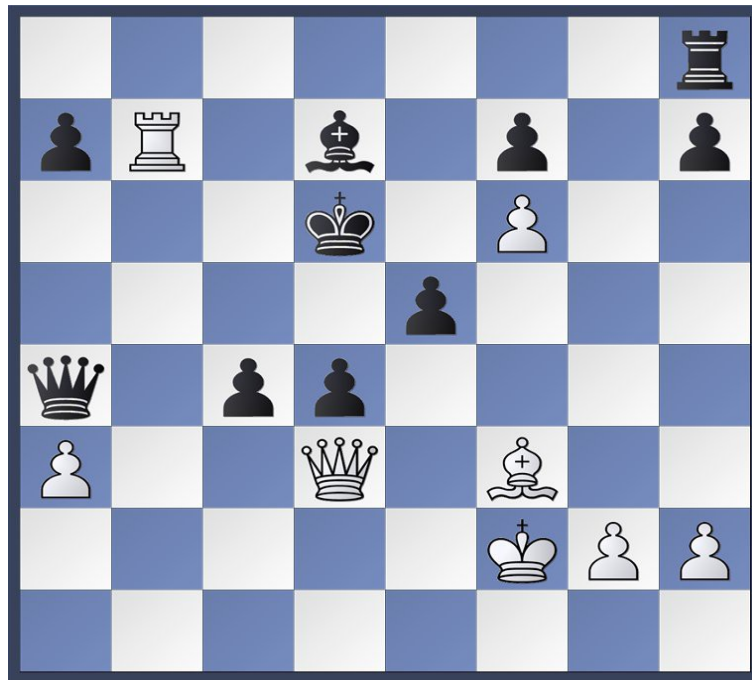

Op ...Pxf5 volgt Dxf5 en wit lijkt uit de problemen. Maar gelukkig heeft zwart nog...g4! 46. fxg4 Pxf5 (met als vervolgzet ...Th6). Zwart wint een stuk. Als wit op de 51e er nog een weggeeft, is het gedaan: 0-1.

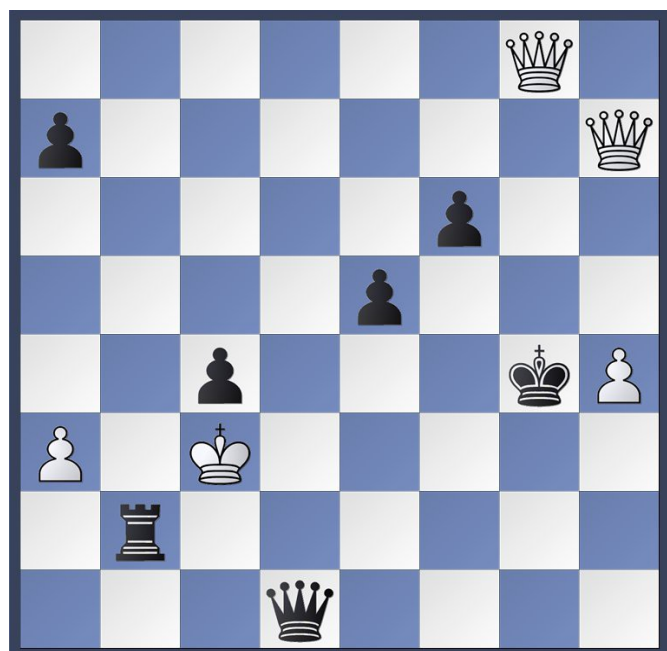
Bij Hans vlogen de vonken er intussen af. Na 13 zetten zag het voor wit tamelijk ongelukkig uit.

Een enkeling zou er ongetwijfeld zelf een einde aan maken en gewoon Ke2 doen. Maar Hans niet. Die houdt het teambelang voor ogen. De stelling is minder rampzalig dan het lijkt, en 24 zetten later ziet het er zo uit :

38. Db1 d3 39. Ke3 Tc8 40. Txd7 Dxd7 41. Db4 Tc5 (zwart staat hier volgens Fritz op +5) 42. Db8 Tc7?? (na ...Dc7 staat zwart nog steeds uitstekend) 43. Df8 Ke6 en jawel hoor:
 44. Lg4 Kxf6 45. Lxd7 Txd7 46. Dc8 Td4 47. Kd2 Kg5 48. g3 f6 49. h4 Kg6 50. g4 Tf4
 51. Dg8 Kh6 52. g5 Kh5 53. Dxd7 Kg4 54. g6 Tf2 55. Kc3 Tc2 56. Kb4 d2 57. g7 Tb2
 58. Kc3 d1D 59. g8D

...Kh3 60. Kxb2. En na nog wel wat schaakjes volgt dameruil en geeft zwart op. Ik geef het woord aan Hans: 'Drama zeg. Knoei bijderzijds. Schandelijke pot, maar wel vermakelijk natuurlijk. Vooral voor het talrijke publiek(!)'

Uiteindelijk toch gerechtigheid: 4 ½ -3 ½.

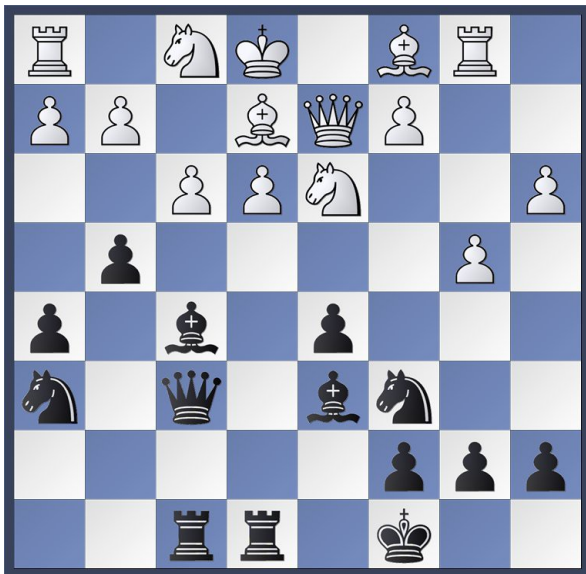
2. Waalwijk – D4 (26-11-2016)

Na de promovendus was drie weken later de degradant aan de beurt: D4, qua elo beduidend sterker dan wij, vooral in de breedte. Ik zou het beetje geld dat ik heb dan ook zeker niet op ons hebben gezet. En terecht, zo bleek. De overwinning van D4 (3 ½ -4 ½) verliep vrij regelmatig, met terechte nullen voor Hans, Nico en Joost, remises voor Feike, Sander en Robert en winst voor Remco en ondergetekende. Van de spanning van de vorige ronde was nu weinig te merken. Het gros van de partijen was volgens mij niet om in te lijsten.

Maar er was er één bij die, voor zover ik dat met een schuin oog kon zien, behoorlijk bizar was. En dat was die van Remco op 1 tegen Joost Sips. Met zwart offerde Remco al vroeg een pion en na 9 zetten kwam een stelling op het bord waarvan je het idee kreeg dat zwart veel meer zetten gedaan had dan wit (onderstaande analyse is van Remco):

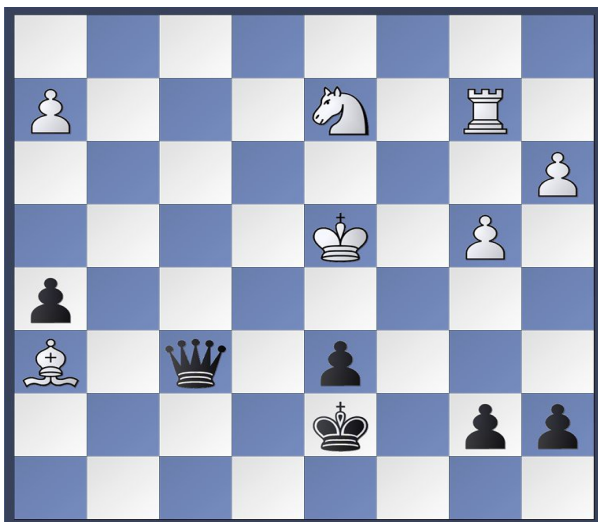

10 e3 Wit heeft een pion meer, maar zwart heeft volgens Stockfish volledige compensatie. ...Ld6 11. Le2 h5 12. Tb1 Ph6 13.f3 Wit biedt remise aan...Tde8 14.

Pf1 g4 15. b4 Thf8 16. Dd2 (zie diagram) met een nieuw remiseaanbod. Maar met alle stukken op het bord, een veilige koning en een duidelijk doel heb ik natuurlijk veel compensatie

16...gxf3 17.gxf3 Dh4. Na Ld3 valt f3 en sta ik niet eens meer materiaal achter. Toch is het nog niet afgelopen dan. 18. Kd1 Dh3 19. Tg1 Tg8 20. Txf8 Txf8 21. e4 dxe4 22. Pf2 Dg2 23. Pxe4 Td8 24. Pxd6 Txd6 25. Dxd6 cxd6 26. Lxh6 Lxc2 (26 ...Pd4 zou direct het einde zijn, c2 en e2 hangen dan allebei) 27.Kxc2 Dxe2 28. Pd2 Pd4 29. Kc3 Pxf3 30. Pc4 Kd7 31.Tb2 De1 32.Pd2 De5 33. Kc2 Pd4 34.Kd3 Df5 35. Kxd4 Df6 (zie diagram) 36. Ke4 Dxb2 37. Kf5 Dxa3 38. h4 Dxb4 39. Lf4 a5 40. Pe4 Db1 41. Ld6 Dxe4 en wit geeft op.

Wilbert Schreurs